

KERKBAND

L'ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

39ste jaargang 4 november 2018

Die ons in `t hart geschreven staan.

(Eeuwigheidszondag 18 november)

*Die ons in ´t hart geschreven staan,
die onze dagen deelden
maar in de dood zijn voorgegaan,
zij lieten ons de beelden.*

*Van zoet en droef herinneren,
van zoeken, hopen, wachten.
Zal in de starre, koude dood
hun naam nog overnachten?*

*Nooit wordt hun droefheid bodemloos:
God houdt zijn handen open
en heel ons leven, doods en broos,
draagt Hij door vrees en hope.*

*Herinnert Hij zich niet hun naam
als wachters op de morgen?
Die in de nacht zijn voorgegaan
zijn in Zijn trouw geborgen.*

*De naam waarmee zij zijn genoemd,
staat in Gods hand geschreven
en zal door alle donker heen
toch onuitwisbaar leven.*

*In Christus blijft die naam bewaard,
naar Hem mogen zij heten,
totdat de droom verkeert in zien,
geloven wordt tot weten.*

Sytze de Vries. Kerkband Costa del Sol

Wij doen een beroep op u.

(Marjolein Weggen)

Wij als Kerkenraad willen een beroep op u doen.

We zoeken mensen uit onze gemeente die graag hun steentje bij willen dragen aan ons fijne team, dat we als Kerkenraad zijn.

We hebben dringend versterking nodig! Al woont u net als ik niet permanent hier, maar om en om in Spanje en Nederland, u bent toch welkom in ons team!

Ook een kerk heeft een Kerkenraad nodig om sturing te geven.

Want we willen allemaal toch graag dat we op zondag in de de kerk samen gemeente kunnen zijn ter Ere Gods, over Hem mogen zingen, bidden en luisteren naar Zijn woord?

Dat wilt u toch niet missen?

We zouden het heel fijn vinden als u op deze oproep reageert en uw verantwoordelijkheid neemt om onze Interkerkelijke gemeente Denia te laten voortbestaan en verder op te bouwen?

Dank u wel.

Met vriendelijke groet,

Marjolein Weggen,

(voorzitter van de Kerkenraad)

Denia, een indruk iets over de helft van ons verblijf .

(Bert en Nynke Oosthoek)

Het voelde als een warm bad om hier weer te komen.

Alles als vanouds: het leuke huis, de warme ontvangst met koffie en boodschappen, het uitzicht op de zee, de stad, de haven ende kerk.

De eerste zondag, wéér een warm bad. De hartelijke begroeting van veel bekende kerkgangers en kerkenraadsleden, het welkomstwoord en de spanning van de eerste dienst .

Na afloop de gezellige koffiedrinkerij, de traktatie, de felicitatie en het toezingen van een jarige.

Ook nieuwe mensen mochten we begroeten, mensen, enthousiast over deze kerkgemeenschap met zoveel verschillende ideeën, die toch één geheel wil zijn, samen kerk in Denia, een kleurrijke waaier.

Maar toen, na enkele weken, bleek het geheel toch niet meer zo solide en dus een kwetsbaar bouwwerk te zijn geworden.

Mensen die door verlies van gezondheid niet meer in de kerk kunnen komen. Mensen die nog in Nederland zijn of op reis gaan en daar ten val komen, ziek worden of door een slechte diagnose getroffen. Mensen die besluiten naar Nederland terug te keren om daar hun laatste fase door te brengen.

Een kerkenraad die niet kan vergaderen door gebrek aan aanwezige leden. En een maand later opnieuw niet door een gebrek aan aanwezigen. Mensen die eigenlijk te oud zijn om verantwoordelijkheid op te pakken, maar die toch willen mee dragen omdat ze zich verantwoordelijk voelen.

Mensen die hier komen en genieten van wat de kerk biedt, maar geen verantwoordelijkheid kunnen of willen dragen.

Mensen herstellen en komen terug. De kerk zit nog vol en het zingt zo fijn. Maar de jeugd ontbreekt, ik bedoel de jongere Spanje gangers.

Twee jaar geleden waren er nog drie organisten, het ziet er naar uit dat er binnenkort nog maar één over blijft.

Die ene wordt dan zwaar belast !

Oeff , hoe moet dit verder ?

Het was hier toch zo mooi, zo goed en zo warm. En dat is het nog!

We hebben goede gesprekken en warme ontmoetingen.

Wat me positief treft, is de aandacht en de zorg voor elkaar. Ik hoop dat dit zo blijft bestaan.

Een gemeente als deze kan mijns inziens, alleen maar bestaan als men met elkaar verantwoordelijkheid oppakt en naar elkaar blijft omzien.

Ik ervaar het als bemoedigend als ik hoor en lees en zie hoe zieke mensen en hun familieleden, hun dierbaren, reageren, open staan voor een Bijbelwoord of een lied, houvast zoekend in hun gebed, dankbaar voor het meeleven vanuit de gemeente. Ze geven op hun beurt bemoediging aan ons.

Voor ons samen is er ook genoeg tijd om van de omgeving te genieten, tochtjes te maken, te wandelen langs de boulevard een Rosado te drinken op het terrasje van Helios. Dat we dat samen nog mogen beleven!

Inspiratie-ochtend in de pastorie op 16 okt. *(Bram Gerth)*

We pasten er allemaal maar net in, in de woonkamer van de pastorie, zo groot was de opkomst deze morgen. Als ik eerlijk ben en waarom zou ik dat niet zijn, zag ik het onderwerp niet zo zitten. "Het kruis als symbool". Het sprak mij niet echt aan, maar ik heb me vergist. Het was een boeiende morgen. Startpunt was een discussie tussen een vragensteller en ene Aleke die, gereformeerd opgevoed, steeds kritischer werd wat het door haar geleerde betrof, daardoor veel theologische boeken ging lezen en daar nog steeds veel voldoening in vindt.

U begrijpt dat het ondoenlijk is de discussies die we hadden, hier te verwoorden maar als Aleke bekent dat ze moeite heeft met het kruis en vooral met de centrale plek die het heeft gekregen in kerk en christendom en ze daaraan toevoegt dat wat haar betreft niet de nadruk moet liggen op kruisiging en dood van Jezus maar veel meer op het belang van zijn leven. Op de door Hem gepredikte gerechtigheid en barmhartigheid.

Als Aleke zegt niet te geloven dat Jezus aan het kruis is gestorven om de mensheid te redden van de zonden maar veel meer om de mensen met elkaar te verzoenen en de weg van de vrede te wijzen en om het koninkrijk van God te stichten en daarom vindt dat de symbolen licht, brood en wijn daar beter bij passen dan het kruis.

Als Aleke verder denkt dat de navolging van Jezus risicovol kan zijn en vindt dat het in de kleine dingen vaak nog wel lukt en opmerkt: "Voor de grote dingen ben ik misschien te laf en daarom schiet het met het koninkrijk van God misschien ook niet erg op".

Wanneer dan de vragensteller Paulus ter sprake brengt als grote theoloog van het kruis. Paulus die vaak verweten wordt dat hij de gene is die van de eenvoudige leer van Jezus iets heel ingewikkelds heeft gemaakt, dan zegt Aleke: "Ik heb een dubbel gevoel over Paulus. Hij heeft veel prachtige dingen geschreven over bv. de gelijkheid van Joden en Grieken, mannen en vrouwen, slaven en vrije mensen. Maar zijn vrouwonvriendelijke uitspraken zijn misbruikt door ze tot dogma's te verheffen.

Paulus was een bijzonder mens; van vervolger tot aanhanger van Jezus, oproepend tot liefde en eenheid”.

Wanneer dan de vragensteller antwoordt: “ Van sommige uitspraken over vrouwen wordt betwijfeld of die echt door Paulus zijn geschreven. Dat neemt niet weg dat hij natuurlijk een mens van zijn tijd is geweest. Paulus zelf maakt een onderscheid tussen een letterlijke en een geestelijke uitleg van de Thora. Zo zouden we ook de teksten van Paulus zelf op geestelijke wijze kunnen lezen. Genade is een kernwoord bij Paulus. Luther en latere generaties hebben dat woord vooral geïnterpreteerd met ons lot in het hierna maals. Voor Paulus zelf heeft het ook te maken met het leven in het hier en nu”.

Dan zal, wanneer u dit allemaal heeft gelezen, het u niet verwonderen dat er aan gespreksstof geen gebrek was op deze morgen en dat de uitdrukking “zoveel hoofden, zoveel zinnen” hier wel erg op z’n plek was. Maar er werd goed naar elkaar geluisterd en bij het nuttigen van een glas wijn en een hapje was er van enige disharmonie dan ook geen sprake. Fantastisch dat je zo je gedachten en meningen kunt ventileren zonder daarop afgerekend te worden.

Nynke en Bert, nogmaals onze dank voor deze bijzonder interessante morgen.

Inspiratiemorgen, 20 november

De 1ste ochtend op 20 sept. was gewijd aan het thema:

“God grijpt niet in “.

We deelden enkele persoonlijke ervaringen over het al dan niet ingrijpen van God en we vroegen ons onder andere af hoe je Bijbelverhalen leest waarin God wel ingrijpt en dingen naar zijn hand zet.

De 2de ochtend was 16 oktober.

Het thema dat deze keer aan de orde kwam was:

‘Het kruis als symbool’. *Zie artikel hiervoor van Bram*

Ik wil nu graag de aandacht vragen voor het thema van de 3de inspiratiemorgen op 20 november.

We kiezen nog eens een hoofdstuk uit het boek van ds. Jan Offringa en Evert van Baren: “**God is niet te vangen**” .

Deze keer voert Jan Offringa een gesprek met Mariëlle van Someren (1969). Zij is softwarebeheerder van beroep en noemt zich een echte bèta. Ze zoekt vaak zekerheid in de wetenschap en vindt het geweldig als de wetenschap weer een mysterie ontraadseld heeft.

Tegelijk vindt ze dat ook wel jammer want onverklaarbaarheid heeft ook iets spannends en intrigerends .

Ze is van huis uit Gereformeerd en vertelt over haar gang door haar geloofsleven. Met haar gaat het gesprek over het thema: Wonderen of verwondering ?

Vragen die naar aanleiding van dit hoofdstuk worden gesteld zijn onder andere:

A. Wat is voor jou een wonder en in hoeverre spelen wonderen een rol in je geloof ?

B. Wat roepen de genezingsverhalen van Jezus en latere gebedsgenezingen bij je op ?

C. Hoe kijk je aan tegen de verhalen van Pasen over Jezus' opstanding en verschijningen ?

D. Zijn er tijden waarin je nauwelijks iets gelooft en zo ja , wat doet dat met je ?

Ik vond het spannend om dit hoofdstuk te lezen en ik denk dat we een goed gesprek over dit thema kunnen hebben op 20 november. U krijgt zondag 11 november een uittreksel van het hoofdstuk uitgereikt , als u van plan bent om te komen.

We zien uit naar uw komst . Bert en Nynke Oosthoek

Nu iets over het boek van Karel Eykman: “ Een knipoog van u zou al helpen”. Bij iedere psalm een gedicht : een boek vol vrije poëzie, grappige cabaretliedjes , enthousiaste gospelsongs en droevige blues.

Hij schrijft daar onder andere over : “In elke psalm zit minstens één regel die bij me blijft haken en daarmee ga ik dan aan de haal. Ik maak geen moderne vertaling of bewerking , maar probeer met de psalmdichter in gesprek te gaan. Een enkele keer ga ik zelfs fel tegen hen in – dat mag volgens mij best; die psalmdichters vragen er zelf om dat je ze niet gedwee napraat. Een andere keer doe ik dan weer voluit mee in hun loven en prijzen”.

Nynke en ik lezen hier iedere dag een psalm met het daarbij passende gedicht.

Voor deze kerkband kies ik Zegenbede voor mijn dochter, een gedicht bij enkele woorden uit *psalm 67. Vs 2*

God wees ons genadig
en zegen ons.
Laat uw aanschijn

over ons lichten
opdat men op aarde
uw weg kenne

Numeri 6 : 24 , 25

De Here zegene en
behoede u.
Hij doet zijn aanschijn
over u lichten
verheffe zijn aange-
zicht over u en geve u
vrede.

Jij weet het, mijn kind
echt goed gelovig ben ik niet
maar daarom kan ik je nog wel
toewensen dat je wat hebt aan Gods
woorden.
Dat je daarop kan rekenen als je
steun nodig hebt.
Dat je daarin kan schuilen als je
onderdak zoekt.
Dat het je helpt vertrouwen te vinden.

Dat Het je bijlicht door tunnels heen.
Dat je richting vindt als je de weg niet weet
zodat Hij nabij is, als jij ver bent .

God geve je vrede , voortdurend en in
ieder opzicht.
Zo iets bedoel ik
bij wijze van spreken.
Ongeveer .

Deze zegenbede van Karel heeft me geraakt en ik bid het hem graag na voor mijn kinderen en kleinkinderen.

In de volgende kerkband wil ik u nog een psalm met een commentaar van Karel Eykman aanreiken. Bert Oosthoek

Hoogstpersoonlijke navolging. *(ingebracht door Henk de Jong)*

Op het moment dat de financieel directeur vanwege malversaties door de mand valt, regelt hij nog gauw voor zichzelf een pensioen-voorziening op kosten van de baas. Zo fout als wat, zou je zeggen. Hoe kan Jezus zo'n situatie dan aan ons voorhouden als voorbeeld om na te volgen?

Jezus onderwees vaak in gelijkenissen oftewel parabels. De beelden die hij gebruikte, sloten aan bij heel alledaagse situaties uit zijn omgeving. Denk maar aan de parabel van de zaaier of die van de verloren drachme. Juist omdat zijn verhalen beeldend waren, maar toch niet altijd meteen toegankelijk, spreken ze ook nu nog tot de verbeelding.

Een van de meest prikkelende parabels is door Lucas bewaard. Het verhaal van de oneerlijke rentmeester (Lucas 16:1-8). Een manager wordt voor financieel wanbeheer op het matje geroepen en krijgt ontslag toegezegd. Maar voor hij de kasboeken inlevert, slaagt hij er in om op kosten van het bedrijf zijn eigen toekomst veilig te stellen - een actie waarvoor hij vervolgens door de directeur geprezen wordt. Dit is minstens een verrassende spits van het verhaal.

Dat iemand de situatie naar zijn hand probeert te zetten, kun je misschien verwachten. Maar dat diegene voor zo'n slinkse actie ook nog geprezen wordt?!

Crisissituatie

Jezus zou onze verontwaardiging hierover vast begrijpen. Vanuit zijn vertellersperspectief noemt hij de manager immers een oneerlijke rentmeester (vers 8). Toch is die oneerlijkheid hier niet het punt. De reden voor het compliment is de slimheid van de rentmeester – noem het praktische wijsheid. Hij bevindt zich plotseling in een crisissituatie, in het korte tijdsbestek tussen het aangezegde en het feitelijke ontslag bij het afsluiten van de boeken. "Wat moet ik doen nu mijn heer mij het beheer afneemt? Werken op het land kan ik niet en voor bedelen schaam ik me".

(vers 3) Op een kritisch moment ontstaan vaak de beste plannen, de rentmeester besluit om 'vrienden te worden' met de mensen die bij de rijke man in de schuld staan. Hij scheldt hun nog snel een aanzienlijk deel van hun schuld kwijt.

Op die manier verzekert hij voor zichzelf in ieder geval toekomstig onderdak. Na zijn ontslag is hij ongetwijfeld welkom bij deze vrienden.

Zijn meester kan vervolgens twee dingen doen. Ofwel hij eist bij de debiteurs het restantbedrag alsnog op. Maar echt populair wordt hij daardoor niet. Bovendien geeft hij dan toe dat hij in de luren is gelegd. Ofwel hij incasseert het verlies, wat hem uiteindelijk toch wel winst zal opleveren voor zijn imago als rijk man. Blijde debiteurs, imago gered en uiteindelijk komt iedereen hier zonder klee-scheuren uit.

Voor de rentmeester, want die zit per slot van rekening gebeiteld. Zo blijkt deze waardeloze rentmeester onverwachts een goede crisismanager – al bij al slim bedacht.

Slimheid

Nog verrassender dan het verhaal zelf, klinkt de toepassing die Jezus zijn leerlingen voorhoudt: " Ook ik zeg jullie: maak vrienden met behulp van de valse mammon, opdat jullie in de eeuwige tenten worden opgenomen wanneer de mammon er niet meer is".

Hoezo? Heiligt het doel soms de middelen? Jezus had nog net de rentmeester oneerlijk genoemd. Roept Hij nu op tot illegale praktijken? Hij roept in ieder geval op tot praktische wijsheid. Dat was immers het punt van de parabel. De kinderen van deze wereld handelen slim in hun omgang met elkaar. Diezelfde slimheid moeten 'de kinderen van het licht' laten zien als het gaat om de eeuwigheid, zo zegt Jezus (vers 8).

Wie Hem wil volgen, moet dus handelen als een goede crisismanager tijdens de interimperiode. Want sinds zijn opstanding leven ook wij, wachtend op de wederkomst, in een soort tussentijd.

Je zou het een crisissituatie kunnen noemen: het komt er op aan hoe je handelt. Het einde van deze wereld is al aangekondigd. Wie erbij wil zijn in Gods toekomstige rijk, kan maar beter slim zijn en voor-uitkijken, net als de rentmeester. Zal Jezus, als Hij terugkomt, ons kunnen prijzen vanwege slim beheer?

Zuigende werking

Als de toekomst ons lief is, moeten we er dus op letten om vrienden te maken en wel met behulp van de valse mammon. Het woord 'mammon' komt niet voor in het oude Testament, maar wel in buitenbijbelse joodse literatuur. Daar kan het heel algemeen 'bezit' betekenen. Maar soms heeft mammon een negatieve kleur en duidt het op onrechtmatig verworven bezit. Ook Jezus kleurt het woord negatief in. Net had Hij de rentmeester nog oneerlijk genoemd en met precies dezelfde term karakteriseert hij nu de mammon als vals of oneerlijk. Jezus weet immers dat je bedacht moet zijn voor bezit. Het heeft een zuigende werking. Meer is nooit genoeg. Dat is van alle tijden. Geld wordt zomaar een sterke drive voor onrechtvaardigheid of oneerlijk gedrag. De recente ophef rondom Facebook illustreert dit nog maar een keer. Niet voor niets verschijnt de mammon als een concurrent voor God op het toneel (vers 13).

Maar je kunt geen twee heren dienen: God en de mammon. Je moet kiezen. Wie slim kiest, kiest voor God. Want dan ga je voor duurzaamheid, sterker nog, voor eeuwigheid. Jezus stelt immers heel duidelijk dat de mammon er straks niet meer is.

Maar de christen die slim handelt, kan er in de tussentijd maar beter handig gebruik van maken: maak vrienden, zet in op Gods toekomst, net als die slimme rentmeester. Bezit is een middel dat ons vooruit helpt, als we er tenminste voor kiezen om het te gebruiken in dienst van God.

Aalmoezen

Wie zijn die vrienden dan? Volgens de meeste uitleggers duidt 'vrienden maken met behulp van de valse mammon' op het geven

van aalmoezen aan armen. Jezus heeft het wel vaker over het omgaan met bezittingen in het licht van Gods koninkrijk: 'Verkoop je bezittingen en geef aalmoezen. Maak voor jezelf een geldbuidel die niet verslijt, een schat in de hemel die niet opraakt, waar de dief niet bij kan en die door geen mot kan worden aangevreten' (Lucas 12:33). Vergelijk zijn antwoord aan de rijke jongeling in Lucas 18:22. Jezus aandacht voor de minsten in de samenleving klinkt als een refrein door het hele Lucasevangelie. Tegen een voor-aanstaande farizeeër die hem had uitgenodigd voor een maaltijd, zegt hij bijvoorbeeld: 'Wanneer u een maaltijd aanbiedt of een feestmaal geeft, vraag dan niet uw vrienden, uw broers, uw verwanten of uw rijke bureu, in de verwachting dat zij u op hun beurt zullen uitnodigen om iets terug te doen. Wanneer u mensen uitnodigt, nodig dan armen, kreupelen, verlamden en blinden uit. Dan zult u gelukkig zijn, zij kunnen voor u dan wel niets terug doen, maar u zult ervoor beloond worden bij de opstanding van de rechtvaardigen. Omgekeerd geldt net zo goed dat wie niet op deze manier met bezit omgaat, geen deel zal hebben aan het koninkrijk. Het mooiste wordt dit nog verbeeld in het verhaal over de rijke man en de arme Lazarus, vast niet toevallig de parabel die meteen volgt op die van de oneerlijke rentmeester.

Creatief

En zo komt een verrassende parabel verrassend dichtbij. Want creatief zijn willen we allemaal wel. Maar radicaal geven? Mijn grootvader werkte vroeger als controleur bij de Belgische belastingdienst. Ik herinner me hoe hij een keer vertelde dat mensen die veel hadden, ook zeer creatief bleken als het er op aan kwam om belastingen te ontduiken. Blijkbaar is dat een belangrijke mammonwet: hoe meer jij bezit, hoe meer ik jou bezit. Jezus zou zeggen: als de toekomst je lief is, gebruik je creativiteit! Maar wees wel een eerlijke rentmeester, iemand die zich niet blind staart op deze wereld. De mammon kan je niet meer bieden dan een tijdelijk onderkomen. Maak liever vrienden voor het leven. Welkom in de eeuwige tenten!

Auteur: Myriam Klinker. Universitair docent Nieuwe Testament.

Dit was het dan!!!!

(*Martine Gerth*)

Ja, dit was het dan!!!! 10 jaar lang hebben we het “zangavondje” meegemaakt. Begonnen werd in het huis van Zita en Everard waar een jaartje later het terras bij moest worden betrokken, want de opkomst ging in stijgende lijn. Na verkoop van het huis van de Warninks werd de tuin op de Bahamas nummer tien de tent van samenkomst. En zoals het een “christelijke zangvereniging” betaamt eindigen we in de kerk.

De reden dat dit het laatste zangavondje is, vindt z´n oorzaak in het feit dat jullie hebben besloten Spanje voorgoed de rug toe te keren. Jullie zijn hier voor de laatste keer en dat geeft ons en ik denk ook jullie een beetje weemoedig gevoel. En wat doe je als je een beetje droevig bent? Precies, dan wil je iets eten, een kop soep of zo.

Dit laatste zangavondje dreigde door communicatiestoornissen “in de soep te lopen”, maar gelukkig voor ons allemaal is dit niet gebeurd en hebben we zoals we hier zitten, weer een prachtige avond gehad.

Dory en Martin, we zullen jullie missen en we laten jullie dan ook niet gaan zonder een klein cadeautje, een kleine blijk van waardering. Wanneer jullie dit presentje thuis gebruiken, dan lijkt het ons onvermijdelijk dat jullie aan al die zangavondjes terugdenken, maar vooral aan dit laatste dat bijna in de soep liep..

Dankwoordje van Martine na het laatste zangavondje van Dory en Martin de Vos in onze gemeente.

400 jaar Dordtse Synode: het beste overkómt ons

2018. Dat betekent dat het dit jaar 400 jaar geleden is dat de Dordtse Synode bij elkaar kwam. Een internationaal gezelschap van protestantse theologen ging daar in debat over een verschil van mening in de Nederlandse kerken. De spanningen rond dit verschil waren zo hoog opgelopen dat een burgeroorlog dreigde, en dat terwijl men ook met Spanje nog in oorlog was.

Er moest een knoop worden doorgehakt, vonden niet alleen de kerkleiders, maar ook de Staten Generaal. Die bepaalde dat er een Synode plaats moest vinden waar het geschil zou worden beslecht. Het was een internationaal gezelschap dat in Dordt bij elkaar kwam. Er waren delegaties uit Duitsland en Engeland. Ook de Franse protestanten waren uitgenodigd, maar de banken die voor hen bestemd waren bleven leeg, omdat het hun niet toegestaan werd Frankrijk uit te reizen.

Waar ging het nu eigenlijk over in Dordt? Wat was dat voor een kwestie die de gemoederen zo kon verhitten?

Theologisch gezien ging het om de vraag:

- Is geloof een menselijke keuze, of is het een gave van God?
- Of, om het in woorden van onze tijd te zeggen:
- Is geloof maakbaar?

Voor de mondige mens, die zich meer en meer van zijn mogelijkheden bewust begon te worden, was het verleidelijk om te zeggen dat geloof op een menselijke beslissing berust. Geloof als een overtuiging waarvoor men kiest, zoals men ook voor een beroep of – ethisch – voor een manier van leven kan kiezen.

Een opvatting die ook in de Nederlanden breed werd aangehangen en door respectabele geesten als Coornhert en Spiegel werd gepropageerd, en die ook in de kerk invloed ging krijgen.

Toch riep deze gedachte, in zijn consequenties doorgetrokken, niet alleen instemming, maar ook verzet op. Natuurlijk is geloven kiezen voor God, maar is geloof niet méér dan een menselijke keuze? Is geloof niet – net als liefde – iets dat ons overkómt? Iets waar je je zelf over verwondert? Ja, natuurlijk volgt daar ook een keuze op. Liefde is ook kiezen voor je geliefde. Maar het diepste, dat wat aan die keuze voorafgaat, is een geheim waar je geen greep op krijgt.

Met geloof is geen kerk te klein

‘Wanneer is een kerk te klein?’, was de vraag (ND- Zeven 29 september) naar aanleiding van een kerksluiting in het Groningse Uirum. Een kleine week eerder op 24 sept. vond de dorpskerkendag plaats van de dorpskerkenbeweging, pas opgezet door de Protestantse Kerk Nederland. Daar werd een andere vraag gesteld: hoe kun je als kleine geloofsgemeenschap kerk zijn in het dorp?

De vraag ‘wanneer is een kerk te klein?’ roept aantallen op: hoeveel gemeenteleden, hoeveel kinderen, hoeveel doopleden, hoeveel kerkgangers zijn er? En het antwoord op die vragen is binnen de traditionele kerken al vele jaren bekend: die aantallen worden steeds kleiner.

De dorpskerkenbeweging stelt daarom niet de vraag naar aantallen, maar draait het perspectief om. *Probeer niet krampachtig te behouden wat je had, maar denk erover na hoe je kerk bént. Het gaat niet om hebben, maar om zijn.*

Relaties en diepgang

Dat is een wezenlijk andere manier van naar de kerk kijken. Het gaat niet om hoeveel mensen er worden geteld. Het gaat om hoe je kerk kunt zijn in je dorp of stad. En daarbij gaat het, zoals predikant Jelle de Kok in dat artikel zo mooi verwoordt, om relaties en om diepgang. ‘Hoe is de kwaliteit van de relaties onderling, hoe diep wil je in de geloofsbeleving met elkaar gaan?’ Dat is de basis van een gemeenschap en vanuit die basis ontstaat vitaliteit.

Dat die vitaliteit er is, bleek uit de grote belangstelling voor de dorpskerkendag en het enthousiasme waarmee mensen met elkaar ervaringen deelden. Het bleek dat je niet kunt spreken van ‘de’ dorpskerk. Die bestaat niet. Ieder dorp is anders, iedere kerk is anders, iedere geloofsgemeenschap is anders. Het is goed om je daarvan ook bewust te zijn.

Pastoor Verkampen en de koffiekkan

Blog van Matthijn Buwalda (UIT: Visie-EO.NL)

Pastoor Verkampen zit te wachten tot de mensen binnenkomen. Om hem heen staat een kringetje van tien lege stoelen. Er komt damp uit de koffiekkan en de geur vult de kleine ruimte aan de zijkant van de Heilige Joannes de Doperkerk. De oude pastoor – hij is op weg naar de 70 – schuifelt zenuwachtig heen en weer op zijn stoel.

De stapel onderzoeken over het seksueel misbruik in de Katholieke Kerk wereldwijd is inmiddels hoger dan de koepel van de Sint-Pieter. En toen besloot de kardinaal in een interview ook nog eens met gestrekt been in te gaan tegen een politiek kopstuk. Daarna volgde alsnog een uitnodiging voor een gesprek, maar de schade was al aangericht. Het was mosterd na de maaltijd. Net zoals de reactie van de kerk op het misbruik. Dat je als kerk graag geloof, liefde en vertrouwen wilt herstellen, betekent niet dat je die zaken eerst zelf kapot moet schoppen. Verkampen telt voor de vierde keer hardop de stoelen.

De koffiekkan slaat inmiddels minder damp uit. Het is half negen en tegen beter weten in kijkt de oude man of hij wel de juiste datum en tijd in de uitnodiging heeft gezet. Het leek hem een goed idee een avond te organiseren en in gesprek te gaan over hoe de kerk zich aan zoveel onschuld heeft kunnen vergrijpen. Een avond om zijn schaamte daarover onder woorden te brengen, te luisteren, vergeving te vragen en om – als hij zou durven na ruim vijftig jaar – iets te vertellen over wat hijzelf had meegemaakt op het internaat.

Als de kleine wijzer de negen aait, sluit de pastoor de ruimte af. Er is niemand geweest. En Verkampen kan het ze niet kwalijk nemen. De woede is terecht. De pijn die mensen is aangedaan is onverteerbaar, het wantrouwen volkomen begrijpelijk. De pastoor bidt of de God die zelf uit de dood opstond, genadig genoeg wil zijn om de kerk ook uit het door haarzelf gegraven graf te halen. Hij laat een kaarsje branden in de kapel. En de koffie in de kan staat koud te worden op de tafel

Ds. Michel van Heijningen over het Bijbelboek Judas

‘De troostbrief werd een brandbrief’

GODS GENADE IS GEEN VRIJBRIEF VOOR EEN LOSBANDIG LEVEN. *Geschreven door Reinald Molenaar (redacteur VISIE-EO)*

Michel van Heijningen (42) is voorganger in de hervormde gemeenten Dorkwerd en Wijnjewoude. Vorig jaar maakte hij een serie preken uit het Bijbelboek Judas. Dat moeten we veel vaker lezen, vindt hij.

“De naam Judas roept in eerste instantie geen sympathie op. Hij doet me denken aan de verrader van Jezus. Of het gelijknamige Bijbelboek daarom zo onderbelicht is, durf ik niet te zeggen. In ieder geval kan deze Judas er niks aan doen dat hij dezelfde naam – met overigens een mooie betekenis – heeft.

Bedoeling van Judas. Verrassend aan deze brief is dat de schrijver in vers drie uitlegt waarom hij schrijft zoals hij schrijft. Hij wilde eerst een troostbrief schrijven, maar het werd een brandbrief, die ook nu nog behoorlijk actueel is.

Geen vrijblijvende brief. Een bijzondere zin die ik in dit boekje ontdekte, is: ‘Bewaar uzelf in de liefde van God’ (HSV). In de NBV staat: ‘Houd vast aan Gods liefde.’ Eerder in de brief roept Judas zijn lezers op de juiste leer vast te houden en anderen te redden. Je kunt dit dus niet vrijblijvend lezen.

Genade als dekmantel. De gemeenteleden aan wie Judas schrijft – het is niet bekend wie dat zijn – misbruiken de genade van God ‘als voorwendsel voor losbandigheid’. De genade is een vrijbrief om maar raak te leven, want God vergeeft je toch wel. Een boodschap die mij laat schrikken.

In 2018 leven we niet meer zo los van de wereld als vijftig jaar geleden. De samenleving is ontzuild, een christen valt minder op. Als ik dan deze brief lees, merk ik dat de schrijver ook mij aanspreekt. We praten snel dingen goed die volgens de Bijbel eigenlijk niet kunnen. De genade gebruik je dan als dekmantel.

Confronterend. Ik vond het intensief om uit deze brief te preken, omdat de boodschap zo confronterend is.

Het gaat namelijk ook over de mogelijkheid van verloren gaan. En als je preekt, moet je ook dat overbrengen.

Kernboodschap. Voor mij is de kernboodschap van dit boekje dat we alert moeten zijn op de leer, en waakzaam wanneer het gaat over het behoud van onszelf en van anderen.

Judas motiveert zijn punt door te spreken over mensen en engelen die hoog kunnen beginnen en jammerlijk eindigen.

Reden tot hoop. Naast alle waarschuwingen geeft Judas mij ook reden tot hoop. Dat zit hem vooral in zijn eigen persoon. Hij stelt zich voor als 'dienaar van Jezus Christus en broer van Jakobus', maar hij is ook een broer van Jezus. In het evangelie lees je dat Jezus' broers niet in Hem geloofden. Zelf is Judas dus ook een tijdje afgehaakt, maar later is hij er toch bij gekomen. Dat geeft zijn boodschap extra kracht. De drive die hij heeft om het evangelie te verkondigen proef je ook echt. Het komt uit zijn tenen, hij wil écht iets doorgeven, je móét het weten."

Boekbespreking Willem van Buuren.

Op zondag 11 november zal ds. Willem van Buuren – NA de kerkdienst - zijn eerste boek presenteren aan onze gemeente. Het boek betreft een briefwisseling tussen Willem en de voorzitter van de kerk van Guardamar. In het boek wordt een breed scala aan onderwerpen behandeld.

Heb uw naaste lief. Alleen wie is die naaste dan precies?

Gerechtigheid, rechtvaardigheid, genade, je naaste liefhebben: als christenen praten we graag over dit soort thema's. Maar wat bedoelen we ermee?

Jonathan Merritt, een Amerikaanse religiejournalist, stelde zichzelf deze vraag ook, en schreef er een boek over met de titel *Opnieuw over God leren praten. Waarom heilige woorden verdwijnen en hoe we ze kunnen doen herleven*. In dit boek biedt de schrijver alternatieven voor het kerkjargon dat gelovigen vaak gedachteloos gebruiken, zonder altijd precies te weten wat ermee wordt bedoeld.

In de buurt

Want wie is eigenlijk onze ‘naaste’ in het welbekende grote gebod? Om daarachter te komen, is het handig eerst stil te staan bij de betekenis van dit woord. In het Engels staat er *Love thy neighbour*, en dat is ook het letterlijke thema van The Justice Conference. *Neighbour* komt van *nigh*, dat ‘dichtbij’ betekent, en *gebur*, dat ‘bewoner’ betekent. De feitelijke betekenis van het woord *neighbour* is dus iemand die in de buurt woont. Dus als Jezus ons leert dat we onze naasten moeten liefhebben, betekent dit dat we moeten omzien naar degenen die dichtbij wonen. Dat klinkt makkelijker dan het is, vindt Jonathan. “Want in een drukke wereld waarin we ons altijd maar moeten haasten, kan deze simpele taak heel groots aanvoelen. Van hoeveel mensen in je straat weet je bijvoorbeeld hoe ze heten?”

‘Wie is mijn naaste?’

Toch geldt naastenliefde niet alleen voor je buurtgenoten. Volgens Jonathan doelt Jezus op iets groters wanneer Hij het over onze naasten heeft. Als voorbeeld noemt de journalist de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan, waarin een wetgeleerde aan Jezus vraagt: ‘Wie is mijn naaste?’ Jezus vertelt hierop een verhaal over een man die bont en blauw geslagen wordt door een stel rovers en voor dood wordt achtergelaten aan de kant van de weg. Er passeren twee mannen die de gewonde man geen hulp bieden. De derde voorbijganger, een verachte Samaritaan, stopt en verzorgt hem. ‘Wie is nu de naaste van deze gewonde man?’ vraagt Jezus. ‘De-gene die zich het lot van de man aantrok,’ zegt de wetgeleerde.

Iedereen in nood

De Samaritaan in de gelijkenis van Jezus was geen nabije buur in de letterlijke zin van het woord *neighbour*. Samaritanen leefden zelfs in een aparte gemeenschap met eigen leefregels. Deze Samaritaan kwam de gewonde man toevallig tegen. Het lijkt er dus op dat Jezus met *neighbour* doelt op iedereen die in nood is.

Onze naaste kan iemand zijn die aan de overkant van de straat woont, maar het kan ook een vluchteling zijn in een kamp hier duizenden kilometers vandaan.

Roeping

“Dit is alleen niet meer de manier waarop er vandaag de dag gesproken wordt over ‘heb uw naaste lief’,” constateert Jonathan. “Het is makkelijker alleen oog te hebben voor mensen in je directe omgeving. En zelfs dat vinden we vaak nog lastig.”

Toch wil Jonathan de opdracht benadrukken die we als christenen hebben gekregen: “Je naaste hoeft niet per se iemand te zijn die er hetzelfde uitziet als jij, of iemand die naar dezelfde koffietent gaat. We zijn geroepen degenen lief te hebben die in nood zijn, of dat nu dichtbij is of ver weg. Onze menselijkheid is wat ons samenbindt, niet of we toevallig buren zijn van elkaar.

Als we dit allemaal zouden gaan begrijpen, zou dat prachtig nieuws zijn voor onze wereldwijde buurt.” Maar waar moet je beginnen?

Dat is precies de vraag waarop verschillende sprekers tijdens The Justice Conference antwoord proberen te geven.

Tekst: Rachèl Koopman

Bloemen in de kerk van Denia,

(Ypie Draaisma)

Lieve vrienden en vriendinnen. Van Coby hoorde ik dat er afgelopen zondag geen bloemen stonden op de tafel voor in ons kerkje. Dat vind ik wat triest. In de afgelopen jaren heb ik dat samen met anderen (vooral Martine) vaak mogen verzorgen. Dat was echt een hobby van me en ik keek er steeds weer naar uit het te mogen doen en iets moois te maken uit de natuur. We waren steeds met veel genoeg in de gemeente van Denia en zijn nu erg dankbaar voor al het medeleven en liefde vanuit de gemeente. Dat doet ons goed en steunt ons.

Vanuit de bloemen in eigen tuin of gewoon de bloemen om ons heen groeien de boeketten.. Het zou mooi zijn als er weer kerkleden gevonden worden die hiermee doorgaan. Er zijn vast genoeg dames die dit leuk vinden

Een paar hints om een mooi boeket te maken.

Het is nodig vazen, er zijn nog 2 glazen vazen bij Loes. Bij de Chinese winkel op de afd. bloemen is de groene oasis te koop.

In de tuinen en de bermten zijn bloemen en mooie bessen, groene bladeren, groene slingers en grassprietten.

Je zoekt eerst van alles bij elkaar, snoeimes in de auto meenemen.

Dan beginnen. Snij een blok oasis af zodat dat in droge toestand in de vaas klemt. Met 1/3 er bovenuit en de rest klem in het glas. Nu de oasis in een bak met water vol laten zuigen. Onder in de vaas gewoon water.

De grootste bloem direct in het hart van de oasis, met gezicht naar voren, kort indrukken. Dan een andere grote bloem ca. in het midden van de vaas, recht boven de vorige ca. 20 cm. Dan nog een andere bloem recht omhoog weer 20 cm. boven de vorige bloem.. Dit is dan de basis. Deze 3 bloemen symboliseren van onderen af de mens, de aarde en het hemelrijk. Met takjes opvullen naar rechts en links, in de oasis steken en opvullen met groen.

Verder het hele oasis blok opvullen met groen en andere bloemetjes.

Het groeit onder Uw handen.

Het hoeft niet perfect te zijn , wel is het zo dat oefening baart kunst. Er zijn genoeg vrouwen en ook mannen die hier best wat moois van kunnen maken. Het is zulk mooi en dankbaar werk dat we met veel liefde hebben gedaan en als God het wil nog weer eens willen doen. Ik stuur hierbij nog wat voorbeelden die in onze kerk de dienst hebben opgeluisterd.

We wensen jullie veel fijne diensten toe.

Lieve groeten van Ypie

2de Kennismaking met de gemeente in Denia door Enrique Vijver

(De volledige CV met foto wordt 26 november op de website geplaatst.)

De maanden december 2018 en januari 2019 hopen mijn vrouw Dicky en ik weer in Denia te verblijven. In die periode zal ik als predikant uw kerkelijke gemeente van dienst zijn. Het is de tweede keer dat wij in Denia te gast zullen zijn, maar toch wil ik ons graag weer even aan u voorstellen. Dicky en ik zijn 44 jaar getrouwd; we hebben drie zonen, van wie de oudste twee getrouwd zijn; en er zijn 6 kleinkinderen, 5 jongens en een meisje. De oudste is 10 en de jongste bijna twee jaar. We voelen ons gezegende mensen. Voor mij als predikant is de omgang met de verhalen van de bijbel erg belangrijk. Een goed verhaal gaat niet alleen over mensen en omstandigheden van vroeger, maar gaat uiteindelijk over jou zelf, als lezer of hoorder van dat verhaal. Jij zelf zit in het verhaal. Ontdek je dat, dan kunnen de oude verhalen je een nieuwe kijk geven op je leven en op alles wat je meemaakt. Dat helpen ontdekken is een taak waar ik me als predikant graag mee bezig houd.

Een hartelijke groet, Enrique (Henk) en Dicky Vijver

Eerste collecte is altijd voor de KERK.

2de collecte:

4 november.	Sociale projecten
11	Onderhoud kerk en pastorie
18	Diaconie (= Voedselbank)
25	Sociale projecten
2 december	Onderhoud kerk en pastorie

De predikanten die wij verwachten zijn:

Dec. / jan,	Ds. Henk Vijver	Oss
Febr. / mrt	Ds. Paul Saraber	Frankrijk
April / mei	Ds. Eric Schuddebeurs (nieuw)	Houten

Muziekagenda

(ingebracht door Cor Pors)

Onze organist Peter Neeteson organiseert het komende seizoen 2018/2019 weer 7 concerten in zijn huis "El Nido" in Javea, C. de Mila 15-17.

Gerenommeerde musici uit binnen- en buitenland spelen voor ca. 55 gasten op zaterdagmiddag en zondagmiddag klassieke kamermuziek, gebruik makend van de vleugel, kerkorgel, viool, cello en soms met zang en/of gitaar.

(De concerten zijn vanwege de akoestiek meestal binnen.)

Ontvangst met cava, open bar, in de pauze een soepje, na het concert een uitgeserveerd tapas menuutje buiten bij de patio, terrassen en tuin.

Wilt u steeds op de hoogte zijn van deze concerten, ontvang dan als eerste de uitnodigingen als Nieuwsbrief van Momentos de Musica / Peter Neeteson via de email. Sign in op HOME www.momentosdemusica.es met uw e-mailadres.

Ook kunt u via de nieuwsbrief kaarten bestellen en via internet betalen, of bij Peter of telefonisch op (0034) 634 979 620

Verantwoording.

De in deze kerkband gepubliceerde artikelen zijn o.a. overgenomen uit de onderstaande websites en indien geen naam is vermeld dan zijn ze geselecteerd door Derk Rozema.

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl	www.cgk.nl
www.reliwerk.nl	www.debijbel.nl
www.vrijzinnig.nl	www.vrijzicht.nl
www.protestant.nl	www.christelijkweekblad.nl
www.kerknieuws.nl	www.hetgoedeleven.com
www.refdag.nl	www.bruggenbouwers.com
www.eo.nl	www.nieuwwij.nl
www.igniswebmagazine.nl	www.ikonrtv.nl

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- ⑩ SURG for all
- ⑩ Ooghulp Wereldwijd
- ⑩ Lilianefonds
- ⑩ Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• **Predikant**

De predikant in de maand november is ds. Bert Oosthoek uit Arnhem.

In december en januari is Henk Vijver opnieuw onze predikant. Indien u prijs stelt op huisbezoek, verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal de eerste zondag van de maand beschikbaar.

Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder). Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 2 december uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraadsvergadering** wordt meestal gehouden medio van elke maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee weken van tevoren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 579 9180 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:	(emailadressen op de website)	Telefoon:
Voorzitter:	Marjolein Weggen, Benimarco	62 629 8048
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa	96 574 7431
Vacature		
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501
Email:	alberto.cabo.del.cabrio@gmail.com	

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	60 998 2839
	Peter Neeteson	63 497 9620

Hulp in nood:	Ati de Jong	63 023 8424
	Vacature (Martine Gerth)	96 579 5152

Website: www.kerkdenia.nl
Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdijstichting Denia